

درمان کرونا در پستوی عطاری‌ها!

تاثیر این گیاهان در هیچ آزمایشگاهی به ما ثابت نشده است ولی به صرف اینکه این داروها، گیاهی هستند و کمتر از داروهای شیمیایی در بدن واکنش نشان می‌دهند، مردم از آن استفاده می‌کنند. بالاخص در جامعه سنتی یزد که از گذشته‌های دور از گیاهان دارویی و جوشانده‌ها در خانه‌ها بسیار مصرف می‌کردند.

انتقال آب از خلیج فارس یک سر و هزار سودا

انتقال آب از خلیج فارس به استان‌های مرکزی کشور همچون یزد با هدف توسعه اقتصادی، علی‌رغم ارزش افزوده چند صدبرابری برای صنعت فولاد و اشتغال، چالش‌های غیرقابل جبران زیست محیطی و طبیعی دارد. انتقال آب به استان‌های کویری به عنوان مسئله‌ای چند لایه و پیچیده که ویتترینی از مخالفت‌های بی‌ثمر و موافقین پر قدرت دارد. ادامه در صفحه دوم...

سخن نخست

**فرصتی برای
ترمیم اعتماد**

عاطفه ابراهیمی

در صفحه دوم

**شارق یزدی
شاعر یزدی تبار عصر قاجار**

**میراث تاریخی یزد
کرونایی شد**

**کرونا و گرانی، نان
رستوران‌داران را آجر کرد**

**چرا قیمت مسکن در یزد
منطبق با کشور نیست؟**

**فروشگاه اینترنتی
محصولات کنجدی
در استان یزد**

یزد استور

www.yazdstore.ir

حلاوارده
SESAME
PUDDING
الطباوة الطنبیة
Халва - Сахарная
700g

فرصتی برای ترمیم اعتماد

عاطفه ابراهیمی | بحران اعتماد، این همه‌ی آن چیزی است که این روزها دچارش هستیم. ماه‌ها از زمان اعلام رسمی شیوع کرونا در ایران می‌گذرد اما از همان آغاز هم، سایه سنگین بی‌اعتمادی وجود داشت. تردید داشتن به زمان تشخیص نخستین ابتلا و شک به آمارهای رسمی درباره مبتلایان و قربانیان کرونا از همان روزهای نخست نقل محافل خانوادگی و بیش از همه صفحات اجتماعی بود و هست. داستان تا آنجا پیش رفت که مردم به خبر ابتلای فلان مسئولی به کرونا نیز به دیده ی تردید می‌نگریستند. آشفتگی در تصمیم‌گیری‌های مسئولان و تصمیم‌های ضد و نقیض نیز به این مسئله دامن زد.

در بحران آیدیمی کرونا، در حالی که بسیاری از کشورها با برنامه ریزی و هماهنگی بین مسئولان و مردم به مقابله با این ویروس پرداختند اما ایران در سایه بی‌اعتمادی، همچنن عدم اجرای درست و کامل تصمیم‌ها، مقابله با این بیماری با مشکلات متعددی روبرو بوده است.

آنچه در فضای مجازی رخ داد نیز این بی‌اعتمادی را به یک غول تبدیل کرد. باید پذیرفت فضای مجازی به عنوان نهادهی بی پروا و بدون نظارت، سردمدار اطلاع‌رسانی است. هر آنچه از این فضا به عنوان خبر پخش شود چه درست و چه اشتباه، بالاخره عده‌ای را با خود همراه می‌کند. از طرفی صدا و سیما به عنوان بزرگ‌ترین رسانه جمعی کشور نتوانسته و شاید نخواسته این حس بی‌اعتمادی مردم به مسئولان را کم رنگ تر کند.

وقتی رسانه‌هایی چون صدا و سیما و روزنامه‌ها مرجعیت خود در زمینه اطلاع‌رسانی را از دست بدهند، فضای مجازی با سیل اطلاعات درست و نادرست خود که گاهی تشخیص صحت آن نیز بسیار دشوار است، ذهن مردم را احاطه می‌کند. مشکل دیگر اظهار نظرهای غیر علمی و اقدامات برخی نهادها و چهره‌های هنری و مذهبی است که هر کدام به سبکی برای مواجهه با بحران کرونا اظهار نظر کرده و نسخه پیچیدند از انکار آن تا برجسته‌کردن طب سنتی و از آن طرف زیر سوال بردن مسئولان.

بی‌شک این بی‌اعتمادی یک باره رخ نداده بلکه دلایل سلسله وار تاریخی سبب این بی‌اعتمادی شده است. آنچه واضح است اینکه مسئولان نیز متوجه این بی‌اعتمادی هستند اما آیا توانستند از فرصت پیش آمده استفاده کنند؟

با توجه به رموز و ناشناخته بودن این ویروس، ساخت واکسن اتفاق مبارکی بود. در حالی که گسترش این بیماری، روزانه جان عده زیادی از مردم دنیا را می‌گیرد و بسیاری از کسب و کارها را به ورطه نابودی کشانده، خبر تولید واکسن، مورد امید را در دل همه زنده کرد.

با توجه به نقشی که کرونا در زندگی همه ایفا کرد، واکسن می‌توانست فرصت مناسبی برای اعتماد سازی دوباره باشد. هر چند در حالی که تنها کشورهای پیشرفته دنیا واکسیناسیون سراسری خود را آغاز کردند و هنوز بسیاری از کشورها یا واکسیناسیون آغاز نشده و یا درصد محدودی از شهروندان (محدود به کار درمان و…) واکسینه شدند اما التهايات فضای مجازی، فضا را به گونه ای جلوه می‌دهد که تمام دنیا در برابر این ویروس کرونا شدند و فقط ایران در این میان هنوز با کرونا درگیر است.

موج جدید کرونا در کشورهای اروپایی نظیر آلمان و فرانسه نیز رکورد های جدید از ابتلا به جای گذاشته اما عدم شفافیت مسئولان در ایران و از طرفی جوسازی‌ها، فضا را به گونه ای هدایت کرده که تصور می‌شود ایران تنها کشوری است که با کرونا درگیر است.

در شرایطی که ورود واکسن آمریکایی و انگلیس به کشور منع شده است، صحبت‌های جات هر چند نفر از اعضای ستاد ملی مقابله با کرونا در خصوص واکسن روسی و چینی آخرین ضربه به اعتماد ملی بوده است.

در این میان صحبت‌های کنایه آمیز درباره اینکه اگر بخش خصوصی می‌تواند واکسن وارد کند (در صورتی که چنین چیزی امکان ندارد و واکسن فقط به دولت‌ها فروخته می‌شود) ناخودآگاه به همان بحث پولی شدن واکسن دامن می‌زند و برخی از مسئولان به جای توضیحات منطقی در این باره و آگاه ساختن مردم، بازی بچه گانه «کی جنجالی تر تویت می‌کند» را به راه انداخته‌اند.

چگونه است که در سایر کشورها مسئولان رده بالای کشور نخستین افرادی بودند که برای جلب اعتماد مردم واکسن زدند اما در ایران کسی این موضوع را بر نمی‌تابد؟ نگاهی به اتفاقات همین چند سال اخیر نشان می‌دهد مردم خسته از هر وعده وعیدی به اخبار، آمار و اطلاعات و کارهای مسئولان اعتقاد و اعتمادی ندارند و این عدم اعتماد به تمام لایه‌های زندگی شان نفوذ کرده است.

کرونا اما داستان دیگری دارد یک بیماری همه گیر که مستقیماً با جان انسان‌ها سر و کار دارد. دیگر زمان این فرارسیده که ستاد ملی مقابله با کرونا با شفافیت در خصوص فرایند واکسن سازی و روند واردات واکسن با مردم گفتگو و از فرصت به دست آمده برای ایجاد اتحاد و همدلی در بین مردم استفاده کند.

اعتماد عمومی سرمایه اجتماعی هر کشوری است. سست شدن پایه‌های اعتماد و سرانجام فروریختن آن به معنای یک فاجعه تمام عیار برای سرنوشت یک کشور است. کم رنگ شدن اعتماد و همراه نشدن افکار عمومی با حاکمیت، مسئولان را برای مواجهه با بحران‌ها دچار مشکل خواهد کرد. باید پذیرفت میان روش و مسلک مسئولان و بدنه ی اجتماعی شکافی قابل رویت وجود دارد.

ترمیم اعتماد عمومی اگر چه کار ساده‌ای نیست اما شدنی است. نمی‌توان نقش شهروندان در بازسازی این اعتماد با پذیرش شرایط، منتشر نکردن اخبار جعلی و نادان‌انرژی منفی به یکدیگر را نادیده گرفت. نهادهای حاکمیتی نیز باید این دستگیری اجتماعی را تسهیل کنند، شاید اگر مردم متصفانه تر به مسائل نگاه کنند، مقابل نیز شفافیت و کارآمدی را به تصمیم‌هایشان اضافه کنند، فعالان اجتماعی، سمن‌ها و نهادهای مدنی نیز مانند حلقه ی اتصال، این دو گروه را به هم نزدیک کنند، بتوان این اعتماد زخم خورده را به مرور زمان ترمیم کرد. فرصت کمی برای اعتمادسازی با مردم وجود دارد. نکته مهم این گزاره این است که «هنوز فرصت هست». باید قدر دانست و با کمک چهره‌های کاربلد، رابطه اعتماد دوطرفه ملت – حاکمیت را ترمیم کرد.

فعالیت تبلیغات انتخاباتی در فضای مجازی فقط با اخذ مجوز

معاون اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم دادگستری استان یزد در دومین جلسه ستاد پیشگیری از جرائم و تخلفات انتخابات گفت: نامزدهای انتخابات باید صفحه و کانال‌های خود در فضای مجازی را به ستاد اعلام‌کنندهرحیمی زاده افزود؛ مقرر شد جلسه توجیهی بایدها و نیابدهای انتخاباتی با همکاری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان برای گروهها و کانال‌های مجازی برگزار شود. وی تصریح کرد: نامزدهایی که در فضای مجازی فعالیت می‌کنند، باید در راستای ساماندهی و استفاده از فضای مجازی، کد شناسایی الکترونیکی را از طریق سامانه وزارت ارشاد دریافت کنند.

معاون اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم دادگستری استان اظهار داشت: جرائم و تخلفات مربوط به فضای مجازی مثل تبلیغات زودهنگام، به ستاد پیشگیری از جرائم و تخلفات انتخابات اعلام خواهد شد. در مرحله اول پیشگیری و تذکر و در مرحله بعد اقدامات لازم صورت می‌گیرد.

پاگان	هفته‌نامه‌سیاسی اجتماعی،فرهنگی	۲	PARGAR WEEKLY NEWS	توسعه و رویکرد	دوشنبه ۶ اردیبهشت ۱۴۰۰ صدو شصت و پنج – دوره جدید شماره پیاپی ۱۹۸
--------------	---------------------------------------	----------	---------------------------	-----------------------	---

چرا افزایش قیمت مسکن در یزد منطبق با کل کشور نیست؟

تو فکر یک سقفم

یزد بر محور اقتصاد تولیدمحور می‌گردد و نه تجارت و کم‌تر در تغییرات سیاسی نقش دارد؛ بنابراین، رفتار مردم یزد بسیار محتاطانه است. اکنون بیشتر معاملات حالت معاوضه دارد و خرید و فروش به ندرت رخ می‌دهد. مهاجران بسیاری به خاطر کار به یزد آمده‌اند و این میزان تقاضا را همیشه برای مسکن بالا نگه می‌دارد به گونه‌ای که هر چقدر مسکن ساخته شود یا صاحبان سرمایه برای سرمایه‌گذاری خریداری می‌کنند و یا کارگران برای سکونت به آن احتیاج دارند.

گذاری، ورود سرمایه‌های مردم بدون مجبأ به بورس و غیره که نشان از ترس مردم از بی‌ارزش شدن پس‌اندازهایشان و هجوم آن‌ها برای سرمایه‌گذاری در اموری است که تخصصی در آن نداشتند و عموماً در اثر جو تبلیغاتی، توصیه‌های غیرکارشناسانه و شایعات صورت می‌گرفت از دلایل گرانی است. دولت نیز به این راه حل‌های موقت دامن زده است. این کارشناس اقتصادی و مدرس دانشگاه، این نوع رفتارها را باعث ایجاد گروه‌هایی دانست که برای منافع خود قیمت‌گذاری‌های غیر متعارف را تشدید می‌کنند و ادامه داد: در شرایطی که سرمایه‌های سرگردان مدام بدون اینکه چرخه تولید را بچرخاند از بخشی به بخش دیگر می‌رود تنها سوداگری رونق پیدا می‌کند و باعث می‌شود همه چیز پنهان‌های برای دلالتی شود و علاوه بر رکود، تورم را افزایش دهد و کار را برای کسانی که از این چرخه بیرون مانده‌اند و نیاز اساسی‌شان بر طرف نمی‌شود همواره سخت‌تر کند.

اقتصاد یزد ریسک‌پذیری کم‌تری دارد

یزد بر محور اقتصاد تولیدمحور می‌گردد و نه تجارت و کم‌تر در تغییرات سیاسی نقش دارد؛ بنابراین، رفتار مردم یزد بسیار محتاطانه است. دانیال منتظری، که به عنوان کارشناس مسکن

در یکی از بنگاه‌های املاک فعال یزد مشغول به کار است در گفتگویی با خبرنگار پرگار به تشریح علت‌های افزایش بیشتر

قیمت املاک در یزد حتی نسبت به کلان‌شهرها پرداخت: یزیدی‌ها از قدیم ارزش افزوده زیادی تولید کرده‌اند. صنایع یزد بیشتر از جنس صنایع مادر هستند که با ارقام بزرگ سر و کار دارند و حاشیه سود بسیار برای سهام‌داران ایجاد می‌کنند و اغلب شاهد کسب و کارهای چندین ساله‌ای هستیم که مداوماً در حال سودآوری بوده‌اند و به طور سنتی این حاشیه سود در املاک سرمایه‌گذاری می‌شده است. املاک برای صاحبان این کسب و کارها که مشغله اصلی خود را دارند راهی مطمئن برای سرمایه‌گذاری بوده است. در بهترین نقاط شهر هنوز زمین‌های بسیاری است که چندین دهه بلااستفاده مانده و مداوم طی سال‌ها در ادامه تصاعدی خود را همراه با تغییرات اقتصادی طی کرده‌اند. این در حالی است تقاضای مسکن در یزد باعث ایجاد محله‌های جدید و بروز حاشیه‌نشینی شده است که سیستم شهری را مختل و چهره شهر نیز را عوض می‌کند و آسیب‌های اجتماعی مختلفی ایجاد کرده و اختلاف طبقاتی را نهاده‌نی می‌کند. منتظری در ادامه اضافه می‌کند: اکنون بیشتر معاملات حالت

معاوضه دارد و خرید و فروش به ندرت رخ می‌دهد. مهاجران بسیاری به خاطر کار به یزد آمده‌اند و این میزان تقاضا را همیشه برای مسکن بالا نگه می‌دارد به گونه‌ای که هرچقدر مسکن ساخته شود یا صاحبان سرمایه برای سرمایه‌گذاری خریداری می‌کنند و یا کارگران برای سکونت به آن احتیاج دارند.

او که دانش آموخته حقوق است نظارت نهادهای ذی ربط را چندان موثر ندانست و ادامه داد: نظارت‌ها به گونه‌ای نیست که بتوانند تغییری ایجاد کند اما اگر قانون مالیاتی جدید که همواره بحث آن به شکل‌های مختلف مطرح بوده است اجرایی شود در یزد تغییرات بسیاری را شاهد خواهیم بود چرا که نگه داری اغلب این زمین‌ها بلااستفاده دیگر برای سرمایه‌داران محتاط یزیدی توجیه ندارد.

فریدن فیمرانیان، جامعه‌شناسی است که با ما درباره علت‌های

جامعه‌شناختی گرانی ملک در یزد می‌گوید: نگاه مثبت به ملک

در بین ایرانی‌ها وجود داشته و در اغلب اسناد ما املاک برای

یک ارزش به حساب آمده است. این را در اسناد صفوی و قاجار

به وفور می‌توان مشاهده کرد تا جایی که رضاشاه با اینکه شاه

ایران به حساب می‌آمده و عملاً خود را صاحب کشور می‌دانسته

بازهم املاک بسیاری را به نام شخص خود زده است و یکی از

زمین‌خواران بزرگ کشور، خود شاه بوده و حتی در هنگام انتقال

قدرت تمام آنها را به پسرش، محمدرضا، در قبال یک شاخه

نبات ازرانی می‌دارد.

وی ضعف اقتصادی را علت اصلی بعضی از گرایش‌ات در عموم

ضربه آب به ظرفیت ۷۸۷ متر مکعب، منتقل می‌شود که مسئولان نگرانی محیط زیستی ناشی از آن را رد می‌کنند و به گفته معاون محیط زیست انسانی سازمان محیط زیست کشور، «برای طرح‌هایی مانند انتقال آب خلیج فارس برنامه‌های مشخصی تدوین شده و می‌دانیم که چه میزان آب و با چه شرایطی باید انتقال پیدا کند تا خسارت‌های زیست محیطی را به حداقل برساند».

در این میان برخی نیز به استفاده تمام کشورهای مجاور دریا از منابع آب دریا استناد می‌کنند و معتقدند ایران هم با رعایت موارد محیط زیستی به این گروه پیوسته تا از منابعی که در اختیار دارد در جهت گسترش صنایع و معادن استفاده کند. آب انتقالی از خلیج فارس به علت گران بودن، در شرب استفاده نمی‌شود ولی در عین نگرانی برخی کارشناسان از تبعات محیط زیستی اجرای اینگونه پروژه‌ها و در مقابل آن اطمینان مسئولان به نداشتن آثار سوء این پروژه انتقالی، می‌توانیم پروژه انتقال آب خلیج فارس را یک پروژه توسعه‌ای و کمک‌کننده به رونق صنعت کشور بدانیم و در کنار آن آثار مثبت افزایش اشتغال را هم ببینیم هرچند نمی‌توان نادیده گرفت که استقرار صنایع چوار معدنی آب بر در اقلیم خشک، یک سیاست کاملاً غلط است. معاون نظارت و پایش اداره کل حفاظت محیط زیست استان یزد پیرامون مثبت یا منفی بودن اجرای این طرح به «هفته‌نامه پرگار» می‌گوید: به نظر من تمام دستکاری‌های انسان در طبیعت و در چرخه طبیعی آن بدون بازخورد و پاسخ طبیعت نخواهد بود.

محمدرضا کوچک زاده بیان می‌کند: به دلیل شرایط اقلیمی که وجود داشت انتقال آب خلیج فارس در سطح ملی به عنوان پروژه کلان مورد ارزیابی قرار گرفت و سازمان محیط زیست برای اینکه اثرات تخریبی و زیست‌محیطی احتمالی این پروژه را بتواند نشانگر عدم سازگاری ما با مناطق خشک و کم‌آب باشد و اینکه بدون در نظر گرفتن راه‌های سازگاری با شرایط اقلیمی هر منطقه با آن شرایط وارد جنگ می‌شویم، در این میان، اثر پروژه انتقال آب خلیج فارس به فلات مرکزی ایران یکی از نمونه‌های تاثیر گذار انتقال آب بین حوزه‌ای محسوب است. برخی از کارشناسان محیط زیست انتقال آب خلیج فارس را به صرفه نمی‌دانند و به لحاظ پساب‌های نمکی حاصل از فعالیت آب شیرین کن‌ها و تخریب دریا برای جانمایی لوله‌های انتقال، آن را عامل اثرات سوء بر محیط زیست در میدا انتقال آب، بیان می‌کنند.

به عقیده کارشناسان در مقصدی مانند استان یزد که یک استانی دارای معادن سنگ آهن است انتقال آب و در کنار آن استقرار کارخانجات فراوری مواد معدنی می‌تواند تهدید جدی بر سلامت سفره‌های آب زیر زمینی استان باشد. این

در حالی است که انتقال آب خلیج فارس ابتدا برای تأمین آب شرب مطرح شد ولی در نهایت به علت گران بودن این آب و هزینه‌های بالای بهره‌برداری، به نفع صنایع پر آب خواه فلات خشک مرکزی ایران به سرانجام رسید و مسئولان وزارت نیرو و محیط زیست کشور اجرای این طرح را راهی برای کاهش فشار بر سفره‌های آب زیرزمینی عنوان کردند.

با این حال در شرایطی آب خلیج فارس به فلات مرکزی ایران با ۳۰۵ کیلومتر خط لوله انتقال، ۷ ایستگاه پمپاژ آب و ۱۰ پست ۴۰۰، ۲۳۰، ۱۳۲ و ۶۳ کیلو ولت و ۱۵۰ کیلومتر خط انتقال نیرو و همچنین ۳۲مخزن تعادلی، ذخیره و مقابله با

ار از زیبایی کند مشاورانی را در نظر گرفت. به گفته کوچک‌زاده جنبه‌های مثبت و منفی این پروژه در ارزیابی‌ها در نظر گرفته شد و در مجموع گزینه برتر اجرای پروژه بود، انتخاب شد. معاون سازمان محیط زیست استان یزد اثرات تخریبی معاون محیطی را شامل همه پروژه‌هایی مانند احداث جاده، زیست‌محیطی را شامل همه پروژه‌هایی مانند احداث جاده، ایجاد خطوط انتقال و … دانسته و می‌گوید ارزیابی اثرات برای همه این پروژه‌ها انجام می‌شود و در نهایت جنبه‌های مثبت بر منفی غلبه کرده و برخی از آنها اجرا می‌شوند.

به گفته این کارشناس محیط زیست، در استان یزد استعلام

های زیادی از دستگاه‌های مربوطه پیروی احداث خط انتقال

آب خلیج فارس به یزد انجام شده است برآوردهایی مانند

احتمال تخریب پوشش گیاهی منابع طبیعی، تخریب میراث

فرهنگی که ممکن بود در مسیر جانمایی لوله‌های انتقال قرار گیرند.

وی جنگ فعلی در جهان را جنگ آب دانسته و بیان می‌کند:

هر کشوری که بتواند منابع آبی خود را بهتر مدیریت کند قطعاً

برنده است بنابراین ما باید چه با انتقال آب چه بدون انتقال آب

از منابع آبی خود به بهترین شکل و بهینه استفاده کنیم و در

استان یزد صنایع مدرن، صنایع کم‌آب‌خواه، کشاورزی مکانیزه

و برگشت آب در صنایع را به عنوان راه بهره‌وری و مصرف

بهینه استفاده به کار ببندیم.

وی معتقد است: با انتقال آب خلیج فارس به یزد بخشی از آب

های زیرزمینی که در صنعت و کشاورزی استفاده می‌شد ذخیره

می‌شود و این می‌تواند یک نکته مثبت در انتقال آب باشد.

صفحه
آخر

هفته‌نامه‌سیاسی
اجتماعی، فرهنگی

دوشنبه ۶ اردیبهشت ۱۴۰۰
صدو شصت و پنج - دوره جدید
شماره پیاپی ۱۹۸

آدرس الکترونیکی
وبسایت نشریه

صاحب امتیاز:
نسرین زمان زاده
مدیر مسئول:
زهرا شاه شوازی

سردبیر:
عاطفه ابراهیمی
دبیر تحریریه:
شادی شقیعی

مجری طرح:
آرانس ویرگول

صفحه آرایی:
آتلیه طراحی ویرگول
چاپ:
چاپخانه ریحان

تیراژ:
پانصد نسخه
تماس:
بزد - بلوار پاکتژاد خیابان
پرورش واحد ۲۸۵

انتشار آگهی:
۰۳۵-۳۶ ۲۷۴۷۱۷
۰۹۱۹۴۶۳۷۳۴

نیمه شب زلف را در سایه مه تاب دادی
وز رخ چون آفتاب زینت مهتاب دادی

چشم می‌آلوده را پیوستگی دادی به ابرو
جای ترک مست را در گوشه محراب دادی

ابرویت را پر عرق کردی دگر از آتش می
یا برای قتل ما شمشیر خود را آب دادی؟

چون پرستاران نشاندی کنخ لب خال سیه را
هندوی پُر تاب و تب را شیره عناب دادی

دیده‌ام را تا قیامت روز و شب بیدار دارد
وعده وصلی که از شوخی توام در خواب دادی

تازدی ای لعبت چین شانه زلف عنبرین را
در کف باد صبا صد ناله مشک تاب دادی
فرخی یزدی

چهره ها

شارق یزدی ، شاعر یزدی تبار عصر قاجار

چهره
روایت

حسین مسرت | شارق که به شارق الملک نیز معروف است، از شعرای خوب دوره قاجار یزد و از خوشنویسان نامی عصر قاجار است. ایشان نامشان غلامحسین، پدرشان غلامرضا و جدشان محمد ابراهیم، اهل هدش (ده بالا) بود. در سال ۱۲۲۶ شمسی در یزد به دنیا آمدند، تحصیلاتشان در همین یزد بود و از همان زمان علاقه به آثار نظم و نثر داشتند. یکی از خوبی‌هایشان این بود که خواهرها ایشان همسر عبدالوهاب طراز از شعرای نامی عصر قاجار و خوشنویس بود و می‌توان گفت که مرحوم شارق در مکتب طراز هم شعر و هم خط آموخته و خود شارق نیز استاد فرخی یزدی بوده، یعنی فرخی نزد او از لحاظ شعر شاگردی می‌کرده است.

شارق در علم کلام و خط شکسته صاحب سبک بود. از وی آثاری بر جا مانده که در دیوانش هست که در کتابخانه وزیری موجود است و تذکرةای از شعرای یزد داشته که متأسفانه از این تذکره نشانی نیست و از خانواده‌شان که من جویا شدم، هیچ کدام اطلاعی ندارند. باید که تذکره خوبی باشد. چندین کتاب نیز به خط ایشان وجود دارد. اولین اثری که از ایشان چاپ شد، رباعیاتشان بود که حدود ۵۰۰ رباعی داشت که در سال ۱۲۹۹ ش در کرمان چاپ شده است. سروده‌هایشان نزدیک ۳۰ هزار بیت است و چند سال پیش به همت آقای قلم‌سیاه دیوان شارق چاپ شد و شارق در سال ۱۳۰۷ شمسی دیده از جهان فرو بستند. همانطور که اشاره شد، در دوره مشروطه، بیشتر روزنامه‌های دوره مشروطه اشعاری که ایشان سرودند و اتفاقات آن روزگار را به شعر درآوردند، وجود دارد. برخی از حکام و ستمپیشگان آن وقت را هجو کردند و به واسطه این آزار و اذیت دیدند. می‌گویند کنکشان هم زده‌اند.

شارق اشعار زیبایی دارند که من یک بیتش را می‌خوانم، می‌گویند: نگویمت که غم روزگار پیرم کرد/ مکررات حوادث ز عمر سیرم کرد

به یک دوبیتی هم اشاره می‌شود که می‌گوید:

با مردم خودبند صحبت منما
با ظالم و بی‌جیا مرآت منما
خوب است قوتت به همه خلق خدا
اما به ستم‌پیشه قوتت منما

تقویم یزد

۱۲۹۸/۲/۱ افتتاح دبستان بدر از قدیمی‌ترین دبستان های یزد.
۱۳۴۲/۲/۱ آغاز بهره برداری از شرکت پشم بافی افشار یزد.
۱۳۵۶/۲/۳ درگذشت روحانی فرهنگ دوست حجت الاسلام سید علی محمد وزیری، بنیان گذار کتابخانه وزیری.
۱۳۷۴/۲/۴ برگزاری مجمع بزرگداشت ابوالفضل رشیدالدین میبیدی صاحب کشف الاسرار وعده الابرار در شهر میبد.
۱۳۲۷/۲/۵ آغاز به کار کتابخانه شرف الدین علی یزدی.
۱۳۵۹/۲/۵ شهادت محمد منتظر قائم، فرمانده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در صحرای طبس.
۱۲۹۸/۲/۹ درگذشت فقیه جهان اسلام آیت الله العظمی سید محمد کاظم طباطبائی یزدی در شهر نجف.

زندان اسکندر

نمایی از دوره مرمت مدرسه ضیائیه، معروف به زندان اسکندر در بافت تاریخی یزدی است که با درابست های چوبی در دهه پنجاه در حال مرمت بوده است. سایت یزدنگار عکس را منتشر کرده است.

رازهای شناختن یک محله؛

یک محله با آدم‌هایش معنا پیدا می‌کند

این که «اهل کدام محله‌ای؟» پرسشی مهم است و پاسخی حیاتی دارد. طرح این سؤال و بیان جوابش یعنی اهمیت شناخت تاریخ، آداب و رسوم، آدم‌ها، بزرگترها، کمبودها، نیازها، داشته‌ها و نداشته‌ها و قصه‌های محله. زمینه‌های شناخت که فراهم نباشد، جامعه بی‌هویت می‌شود و نسبت به گذشته‌اش بی‌توجه می‌گردد.

اجتماعی
یادداشت

حمیدرضا امیری | کارشناس
ارشد ایران‌شناسی | «محله»

و میدان و ساختمان نیست. محله با آدم‌هایش معنا پیدا می‌کند. حیات می‌گیرد، آباد می‌شود و می‌یابد؛ چنان‌که اهالی‌اش هم از آن «هویت» می‌یابند. محله و اهلیش در امتداد هم و آبروی هم‌اند. محله دفتا و ناگهانی احداث نمی‌شود. مثل مناطق نوساز شهر نیست که مانند قارچ سر از زمین بیرون بیارود! محله تاریخ دارد، ماجرا دارد، قصه و روایت دارد...

محله آینه‌ی زندگی است؛ خود زندگی است؛ و زندگی چیزی نیست که لب طاقچه‌ی عادت از یاد برود. جهان بینی، آرزوها، دغدغه‌ها، همسایگی‌ها هم‌اندیشی‌ها، همدلی‌ها، هم‌بستگی‌ها و هم‌پاری‌ها در محله شکل می‌گیرد.

قسمت غم‌انگیز ماجرا این‌جاست که روز به روز در جو و جبر مدرن، محله‌ها از اهالی اسبلیش خالی و خالی‌تر شده‌اند؛ برو بیای خود را از دست داده‌اند؛ از رونق افتاده‌اند و دیگر حال و هوای گذشته‌شان را ندارند. بسیاری از اهل محل، خانه و کوچه و در و همسایه‌شان را گذاشته‌اند و رفته‌اند. یا رفته‌اند در

مناطق نوساز ساکن شدند یا به کل رخت از دنیا بر بسته‌اند و چشم از جهان فرو بسته‌اند. اگر محله از اهلیش خالی شود، دیگر محله نیست! آن را باید در تاریخ جست و در خاطره‌ها باز شناخت. حالا قصه‌ی محله‌های قدیمی همین شده است. باید در منابع تاریخی به دنبال نام و نشان‌شان بود و باید برای درک بهترشان این‌جا و آن‌جا سراغ از نسلی گرفت که محله را زیسته‌اند. باید در به در دیال پدربزرگ‌ها و مادر بزرگ‌هایی گشت که محله جزئی از رگ و پوست و خون و استخوان‌شان است. باید سالمندانی را یافت که لذت زیست در محله‌های قدیمی را درک کرده‌اند و سرد و گرم آن را چشیده‌اند.

باید دید تا چه اندازه قدرت حافظه به یاری‌شان می‌آید، و می‌تواند حل معما کند. باید نزد این نسل کمیاب و نایاب رفت تا بقچه‌ی خاطرانشان را بگشایند و کتاب قطور اما نانوشته‌ی تجربه‌هاشان را بازخوانی کنند. نسلی که هر چه زمان می‌گذرد پیدا کردنشان سخت‌تر می‌شود. دیر شده است اما تا از این دیرتر نشده، برای ثبت تاریخ و فرهنگ محله‌های یزد، باید پاشنه‌ی گیوه را بالا کشید و در پی کسانی رفت که زندگی در

گردشگری
یادداشت

امیرترقی زناد | آثار و ابنیه های
تاریخی یزد شهر میراث جهانی
این روزها حال و روز خوشی

ندارند. یزد یکی از زیباترین شهرهای خشتی دنیاست که ویژگی‌های اثر آن باعث شده تا به یکی از منحصر به فردترین شهرهای تاریخی دنیا تبدیل و هرساله به عنوان یکی از مقاصد پرطرفدار گردشگری انتخاب شود. اما طی یکسال گذشته بخاطر یک‌های متعدد کرونایی نه تنها غریب مانده بلکه با ترض های جدی و بی محلی مدیریت شهری و متولیان امر نیز مواجه شده است.

سالی پر بار از ثبت اما پراز تخریب

به گفته مدیرکل میراث فرهنگی یزد «سال گذشته سالی پر باره لحاظ ثبت ملی برای یزد بوده است. اما شواهد میدانی چیز دیگری را نشان می‌دهد. نرگس آبیار کارگردان مشهور یزدی بارها در اعتراضی به تخریب خانه های قدیمی در بافت تاریخی یزد واکنش نشان داد پست های اینستاگرامی خود نوشت:» هنوز هم بعد از اینکه شهر یزد به عنوان یک میراث جهانی در یونسکو ثبت شد، شاهد ویران شدن بافت تاریخی در این شهر و شهرهای دیگر استان یزد هستیم و ظاهرا میراث فرهنگی زوروش به ویرانگران نمی‌رسد.»

کارشناسان معتقدند آبیار به واسطه چهره مشهور خود اگر چه توانست بار همراهی گروه های مرجع موجی از حمایت اهالی هنر را برای نجات بافت تاریخی استان یزد بخصوص در محله شاهده یزد را به ارمان بیابور د و بافت تاریخی این منطقه به ثبت میراث ملی برسد ولی همچنان شاهد تخریب و بی محلی های خاص به ابنیه ها و آثار تاریخی یزد هستیم. جدای از این کمی این طرف تر عمارت تاریخی نواب یزد که به شماره ۳۴۳۰ به ثبت ملی رسیده است در سال های اخیر، برخی افراد سودجو به منظور تملک زمین های اطراف این بنای ثبتی بارها درصدد تخریب آن برآمده اند که هر بار با دخالت یگان حفاظت میراث فرهنگی، از اقدام آن‌ها جلوگیری شده است.

میراث تاریخی یزد هم کرونایی شد

زوال یک عمارت تاریخی

عمارت نواب، نام ساختمانی تاریخی است که قدمت آن به دوران پهلوی باز می‌گردد که در بلواری در ضلع غربی میدان امام حسین (ع) که به میدان استانداری نیز شهرت دارد، واقع شده و خوشبختانه هنوز دورنمای خوبی دارد اما با نزدیک شدن به این خانه تاریخی، به خوبی می‌توان متوجه شدن و تبدیل آن به پاتوق معتادان، سارقان و کارتن‌خواب‌ها را مشاهده کرد. این خانه که از معماری بی‌نظیری بهره برده است، تا چند دهه پیش مسکونی بوده اما با ثبت ملی و تخلیه شدن آن، روزهای زوالش آغاز شده است. دادستان یزد دی ماه سال پیش به این قضیه ورود کرد و اجازه داد در اسرع وقت نسبت به مرمت این اثر تاریخی اقدام شود اما قسمتی از سردر عمارت نواب به طور غیرکارشناسی فقط گچ و خاک شد. اکنون بسیاری از بخش‌های این بنا تخریب شده و جداره های داخلی آن نیز در حال تخریب است. خبرگزاری ایسنا هم در گزارشی نوشت البته در یک دهه گذشته تاکنون بارها بسیاری از رسانه‌های یزد در باره این بنا و وضعیت رو به نابودی آن اعم از اثر تخریبی براندگی‌ها تا جولان معتادان در آن نوشته‌اند ولی با گذشت این سال‌ها و در حالی که این بنا ثبتی که در نزدیکی چندین دستگاه دولتی واقع شده و همواره در معرض دید مسئولان قرار داشته، هیچ اتفاق خوشی برایش نیفتاده و این میراث قدیمی جز به عنوان ویرانه‌ای در جوار یکی از شلوغ‌ترین معابر یزد بار دیگری بر دوش نداشته است و گویا مانند بسیاری از ابنیه تاریخی رها شده در کشورمان، هیچ تملقی به میراث و هویت ملی مردم این مرز و بوم نداشته است. شاید زمان آن رسیده که دوست‌داران میراث فرهنگی از مسئولان بخواهند یک بار برای همیشه، عمارت شاهانه و بسیار زیبایی نواب را از این وضعیت نجات دهند و این میراث ملی را از چنگال تخریب برهاند چرا که تاریخ برای دیگر بار تکرار نمی‌شود.

کلیپ های خط خطی

این روزها در فضای مجازی نیز فیلم‌ها و کلیپ‌های متفاوتی از شهر میراث جهانی از خط خطی و دیوار نویسی‌هایی حکایت می‌کنند. دیوارنویسی‌هایی که به ویژه در بافت تاریخی یزد همانند تیشه‌ای بر ریشه بناهای تاریخی یزد وارد شده و چهره زشتی به برخی نقاط شهر داده است. گویی برخی از افراد برای فرار از عقده‌های درونی و روانی خود، مکانی بهتر از در و دیوارهای شهر پیدا نکرده‌اند و بی‌رحمانه با ماژیک، زغال و وسایل دیگر، احساسات خود را روی بناهای تاریخی شهر درج کرده‌اند. گفته اکثر کارشناسان حوزه میراث فرهنگی دیوارنویسی از جدی‌ترین عوامل تخریب و نابودی آثار تاریخی است که می‌تواند زودتر از هر تهدیدی سرمایه‌های کشور را از بین ببرد. سرمایه‌هایی که دیگر به راحتی قابل بازگشت نیست. شاید هم هرگز قابل بازگشت نباشند. در تخریب آثار تاریخی و به ویژه دیوارنویسی که بیشتر تحت عنوان یادگاری به چشم می‌خورد، متأسفانه در کشور ما آموزش‌های لازم درباره اهمیت حفظ و نگهداری از آثار باستانی داده نشده است. خیلی از افراد حتی از اینکه یادگاری نوشتن آن‌ها بگذرد می‌توانند به اثر لطمه بزنند بی‌خبر هستند. براساس مفاد قانون مجازات اسلامی، هرگونه تخریب آثار تاریخی که یکی از مصادیق آن همین یادگاری‌نویسی‌هاست، جرم تلقی می‌شود و مجازات آن، یک تا ۳ ماه حبس و پرداخت جزای نقدی است. با این وجود تاکنون هیچ برخورد قابل ملاحظه‌ای از سوی مسئولان با این معضل فرهنگی نمی‌شود. یزد شهر میراث جهانی حالا پر از بیم و امید برای اهالی این شهر است. بسیاری از آن‌ها منتظر اتفاقات تازه و موجی از مرمت های کارشناسی در شهرشان در این ایام کرونایی هستند و بسیاری از فعالان حوزه میراث فرهنگی نیز معتقدند اگر چاره‌ای برای ساخت و سازه‌های تازه اندیشیده نشود، یزد جهانی بودنش را زود تر از سال های انتظار جهانی شدنش از دست می‌دهد.